

ವಂಚ ಪಾಂಡಪರೆಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಎಂ.ಎಂ. ಕೆಲಬುಗಿರ್, ಚಂದ್ರಕೇಶ್ವರ ಕಂಬಾರ, ಚಂದ್ರಕೇಶ್ವರ ಪಾಟೀಲ್, ಸಿದ್ಧಲೀಂಗ ಪಟ್ಟಣಕೆಣ್ಣ ಹಾಗೂ ಗಿರಸ್ತಿ ಗೋವಿಂದರಾಜು

ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಮಿಂದ ತನಗೆ ಬೇಕಿದ್ದ ಅಲಭ್ಯ ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳನ್ನು ತರಿಸಲು ಆದೇಶ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು. ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯ ಆಗಿಂದಾಗ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಉದ್ದಿ ಖಾತೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವು. ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ತಪ್ಪದೇ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಆದರೂ ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಉದ್ದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನೆನ್ನಷಿಸುವ ಪರಿಪಾಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ನಮಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಗರಡ್ಡಿಗೆ ಅವರ ಆ ಸ್ವಭಾವ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಟಿ.ಡಿ. ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಅವನು ‘ಟೆಡಿಯ್ಸ್’ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದು. ಒಹಳ್ಳ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ‘ಟೆಡಿ.ಎಸ್’ ಎಂದು ಸಂಪ್ರಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನನಗೆ, ಅದು ಬೇಕಾಗಿ ಪಡಿಸುವ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ‘ಟೆಡಿಯ್ಸ್’ ಸ್ವಭಾವದ ಟೆಕ್ಸ್ ಎಂದೇ ಗೊತ್ತಾಗಿರಿಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ತಿಳಿದ ಮುಸ್ತಿಗೆ ಆ ಅಂಗಡಿ ಇರುವ ವರೆಗೂ ಅವರ ಸಂಪರ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಹೊಸ ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳನ್ನು ಹೊಂಡವರು ಹಿ.ಎಂ. ಹೆಚ್ ಮತ್ತು ನಾನು. ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ಸೈರ್ಕೆ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದಾಗಿ ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಬರುವ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯ ಅಂಥವರನ್ನು ನಮಗೆ ಏಶೇಷವಾಗಿ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಪ್ರಾರಾಣಕ, ತ.ರಾ.ಸು ಮುಂತಾದವರನ್ನು ನಾವು ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಸಾಹಿತ್ಯಮಂದಿರದಲ್ಲಿಯೇ.

ಇಂಟರ್ ಮುಗಿದ ಅನಂತರ ನಾವು ಏರಡು ವರ್ಷದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಕಂಪಲ್ರಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಲ್ಲದೇ, ಶ್ರೀನಿವಾರ್ ಮತ್ತು ಸರ್ಬಾಸಿಲಿಯರಿ ಎಂದು ವಿವರಿಸಾಗಿಲ್ಲಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಮೂವರೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆವು. ಮಿಂದಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಗರಡ್ಡಿಗೆ ಕರಿಣವೆನಿಸಿದರೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ನು ಕಲಿಯುವ ಮನಸ್ಸಿತ್ತು. ನನಗೆ ಹಿಂದಿ ಕಲಿಯುವ ಮನಸ್ಸಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅದುವರೆಗೆ ಶ್ರೀನಿವಾರ್ ಸಭೆಕ್ಕೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯತೆ ಸ್ಥಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ, ನಾನು ಅವರಂತೆಯೇ ಶ್ರೀನಿವಾರ್ ಮತ್ತು ಸರ್ಬಾಸಿಲಿಯರಿ ಏರಡೂ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಗಳಿಯಿರು ಕೂಸಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾತ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರೌಢಸರರು ಕಲಿಸಿದ್ದಿದರ ನೋಟ್ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಿತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಪ್ಯ ಗಡಿ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಜಾನ್ ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ.